

Ivana Štĕtkářová
Bez šatů lehčí

Ivana Štětkářová

Bez šatů lehčí

MAXDORF

Ivana Štětková
BEZ ŠATŮ LEHČÍ

Copyright © Ivana Štětková 2018
Copyright Edition © Maxdorf 2018
Cover Photo © Johana Štětková 2018

Vydal **MAXDORF** s. r. o.
Na Šejdru 247/6a, 142 00 Praha 4,
www.maxdorf.cz

Redakce: MAXDORF PUBLISHING

Layout a sazba: DESIGN STUDIO MAXDORF

Fotografie: Prof. MUDr. Ivana Štětková, CSc., MHA

Fotografie na obálce: Johana Štětková

Tisk: Books Print s.r.o.

Printed in the Czech Republic

ISBN 978-80-7345-576-7

*Poděkování za inspiraci patří mé rodině, přátelům,
kolegům a přírodě.*

Procházka městem

města plují v chaosu
já bloumám celý den
v jejich uličkách
tam a sem

hledám ztracený ráj
i zaklínače hadů
ať rozvlní křivky
květinové džungle

válečné konflikty
s řinkotem zbraní
mráкотné postavy
v ozvěnách věků

polostín a polobdění
v katakombách vědění
prober se poutníku
a opusť snění

Krutovláda

kolem mé hlavy tóny letí
tak dozvíme se hned
co děje se
v Africe
Komárnu
i na planetě opic

zprávy šíří se rychle
hlavně ty neblahé
v novém státě
za mouchy zabítí
je tvá hlava
napolovic

Struktury

kameny na stavbu hradu
pevného jak skála
vítr si jemně pohrává
s lidskými příběhy
zuby času odolává
v propadlišti věků
osudy ponořenými
v zapomnění

kůra na stromech
pamatuje válečné vřavy
pot a krev
šepot a řev
rachot zbraní
po vyhrané bitvě
oslava
a vinobraní

květy bílých sasaneek
na rozkvetlé louce
poseté skromně
na hrobech válečníků
chvějí se v pláči
opuštěných sirotků
němá výčitka
ještě nenarozených

mozaika na zdi
barevné úlomky
kaleidoskop nápadů
v obrazech Paula Klee
svět vtěsnaný do plochy
příběhy v kostce
složené do struktur
velkého obrazce

Jak jde čas

den za dnem
srdce tepe
v rytmu cválajících koní

den za dnem
identitu ztrácíš
v buněčných spojeních

den za dnem
z mozku mizí
tvé vzpomínky

tabula rasa
jako na počátku

Stárnutí pro každého

věčná mladost
iluzí je slepou
utěci konci
je věcí marnou

pro tebe i pro mne
rovnost platí
odpočinek
je až smrtí

Konec slavných

po nás zbude
nápis na hrobě
kam nikdo nechodí

naše kosti
stanou se domovem
pro ponravu a červy

a vítr rozfoukává
spadané listí
naší slávy

Moderní básník

bojíš se odmítnutí
že je to na nic
automatické psaní
o prázdnotě myšlení

s nabitou pistolí
ratata do mozku
rozpálen doběla
čekáš na myšlenku

až se ti objeví
už je to lhostejné
obrazy tvé duše
před všemi obnažené

